

jeg også at man kan nikke genkendende til. Og der svinger tallene jo utrolig meget. Det er, ligesom hvad man lægger ind i de beregninger. Hvor meget vil man give sig, hvor meget vil man give køb på? Men man må da sige, som jeg siger her fra talerstolen, at det første udspil, som man var enige om i venstrefløjen, ville koste op til 27.000 arbejdspladser.

Der er ikke nogen tvivl om det. Man blev spurgt, om man var enige i den formulering, der skulle til. Og det nikkede man genkendende ja til. Så må man da også have accepteret, at det blev beregnet på den måde. Det kan godt være, at man vil bestride det nu og sige, at det ikke passer, og at det var forkert. Men så har man ikke kunnet kommunikere ordentligt med ministrene.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg vil godt spørge hr. Jørn Dohrmann, om hr. Jørn Dohrmann kan bekræfte, at der kom et samlet oplæg fra oppositionen, og at der blev lavet nogle beregninger, der viste, at det kostede 27.000 arbejdspladser, og at der herefter blev lavet et stykke papir fra oppositionen med ændringer, hvorefter der blev lavet nogle nye beregninger.

Jeg har jo også været med i forhandlingerne. Jeg føler det ikke fair at påstå, at hr. Jørn Dohrmann taler forkert her.

Et af elementerne, som jeg godt vil bede hr. Jørn Dohrmann om at bekræfte, er, at skoven som natur ikke var med i det første oplæg, men kom med i næste oplæg. Jeg vil godt bede hr. Jørn Dohrmann om at bekræfte, at det var nogle andre forudsætninger, fordi oppositionen fortrød, hvad de havde gjort.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg kan fuldstændig bekræfte, at det skete på den måde, som hr. Eyvind Vesselbo skildrer. Det er fuldstændig rigtigt. Og derfor mener jeg også, at resten af venstrefløjen jo nemt kan komme med nogle andre postulater, de er bare ikke faktisk rigtige.

Kl. 17.35

Det faktisk rigtige er, at det første oplæg ville koste op til 27.000 arbejdspladser. Så lavede man nogle ændringer, man ville have nogle nye beregninger. Og der er det korrekt, også det med skoven, at den lige pludselig ikke skulle gælde som natur. Jeg tror ikke en gang, at venstrefløjen

var rigtig klar over, hvad man egentlig ville på det her område.

Men det er jo, som jeg har sagt før, helt legitimt at fortryde nogle ting, men at påstå, at vi andre skulle stå og tale usandt, mener jeg er lige at stramme buen lidt meget.

Men vi ser da frem til, at der er flere folk, der kommer i arbejde, reelt arbejde, og ikke bare bliver ligesom sat ind i nogle midlertidige funktioner, vil jeg kalde det, som SF lægger op til med det her.

(Kort bemærkning).

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Det virker, som om dette tal, 27.000, er blevet sådan et helt traume for hr. Jørn Dohrmann. Jeg har ikke ført statistik over, hvor mange gange det er blevet sagt her i Folketingssalen, siden vandmiljøplan III-forhandlingerne er afsluttet, men det er godt nok mange. Det er den ene ting.

Men den anden ting er, at jeg gerne vil have mig frabedt, at vi Kristendemokrater bliver betegnet som venstrefløj. Vi var faktisk med i det udspil. Forhandlingerne var gået i stå. Vi kom ikke ud af flækken, og forhandlingerne skulle jo gå videre. At der så på ord har været nogle misforståelser om, hvad man mente, og hvad der var blevet sagt – sådan er det vel ofte i forhandlinger.

Men kan hr. Jørn Dohrmann ikke bekræfte, at udspillet var et forhandlingsoplæg og ikke noget ultimativt krav?

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg opfatter det, som om det var et ultimativt krav. Når vi f.eks. spurgte, om svinestoppet var et ultimativt krav, så blev der svaret ja. Der blev svaret klart ja på, at det var et ultimativt krav.

Så mener jeg bare, at o.k., hvis der er et enkelt parti, som så fortryder, at de røg over i venstrefløjens side, så er det også helt i orden. Man kunne jo også redde Kristendemokraterne, og de kom på andre tanker.

For os har det bare været vigtigt, at det her ikke kostede en masse arbejdspladser. Det er jo også derfor, at vi, når vi går ind og laver de her ændringer, vil have beregnet til sidste øjeblik, hvad det er, det vil komme til at betyde for borgerne. Det var også derfor, at jeg spurgte til, hvad vil det bl.a. betyde af arbejdspladser, når vi stillede de forskellige krav.

Derfor mener jeg, at det har været vigtigt for os, at vi ikke bare sendte mange flere folk ud i